

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 25	Utgitt 6 juni.	1925
--------	----------------	------

Lov um brigde av ladstadnamnet Stenkjær. 5 juni.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 1.

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 14 mai 1925 sålydende:

Ladstadnamnet Stenkjær vert brigda til Steinkjer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 5 juni 1925.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

H. S. Fürst.

Lov om forandring i lov av 8 mai 1900 angående særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer. 5 juni.
Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 19 mai 1925 sålydende:

I.

§ 13 i lov av 8 mai 1900 om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer skal herefter lyde så:

§ 13. Ordførere i helserådene og de læger som er antatt av ordførerne, har på reiser, som foranlediges ved denne lov, almindelig skyss- og kostgodtgjørelse. Skyssgodtgjørelsen utres av statskassen, kostgodtgjørelsen av vedkommende fylkes- eller bykasse.

Utgiftene ved ubemidlede tuberkuløses innleggelse på sykehus og forpleining utenfor hjemmet efter beslutning av helserådet for å forebygge smitte (jfr. § 6) utres av den by (kjøpstad eller ladested med eget formannskap) som er den sykes opholdskommune, og for landdistriktenes vedkommende av den fylkeskommune, hvor den sykes opholdskommune ligger.

Kommunen faar fire tiendedeler av utgiftene godtgjort av statskassen ved å sende inn til det departement, under hvilket medisinalvesenet hører, de attesterte opgaver og øvrige legiti-

5 juni. masjoner, som departementet krever. Dette kan sette begrens-
 Nr. 2. ning opad av statens refusjonsandel. Det kan i den anledning
 kreve sig forelagt regnskaper og andre opplysninger om utgif-
 tene.

Av de utgifter, som påhviler fylkeskommunen, kan efter
 beslutning av fylkestinget inntil halvdelen overføres pa den
 sykes opholdskommune.

De nødvendige desinfeksjonsmidler bekostes av vedkom-
 mende fylkes- eller bykasse. Dog har sanatorieieiere og andre,
 som for betaling mottar syke, selv å bære utgiftene herved.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1925.

Ti har vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
 bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 5 juni 1925.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

H. S. Fürst.

5 juni. **Lov om forandringer i og tillegg til lov av**
 Nr. 3. 17 august 1848 om sinnssykes behandling og
 forpleining.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
 at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 22 mai
 1925 sålydende:

I. *Forandringer i loven av 17 august 1848.*

§ 1. I lov av 17 august 1848 § 1 tilføies følgende tre ledd:

Bestemmelsene i denne lov skal ikke være til hinder for,
 at et sinnssykeasyl med godkjennelse av den, som har å iakttat
 den sykes tarv, overfører dertil skikkede patienter til privat
 forpleiningssted, som er knyttet til asylet og er under dettes
 tilsyn, uten at utskrivning fra asylet finner sted.

Samtykke til en sådan ordning gis av det departement,
 som medisinalvesenet hører under. Departementet fastsetter
 de nærmere bestemmelser, deriblandt om og i tilfelle i hvilken
 utstrekning asylets kontrollkommisjon eller nogen av dens
 medlemmer skal føre kontroll med forpleiningsstedet og dets
 belegg.

Lægetilsynet med sinnssyke, som efter foranstående er
 overført til privat forpleiningssted, føres av asylets læger.
 Den offentlige læges rett og plikt til tilsyn bortfaller i dette
 tilfelle.

§ 2. Samme lovs § 7 skal lyde således:

Kontrollen og det særlige tilsyn med hvert av rikets sinnssykeasyler skal føres av en kommisjon på 3 medlemmer, som beskikkes av det departement, som medisinalvesenet hører under. Av disse skal én være læge, én kvinne og såvidt mulig én juridisk utdannet mann i offentlig tjeneste. Ved Kriminalasylet og Reitgjerdet asyl skal der istedenfor en kvinne beskikkes en dertil skikket mann i praktisk virksomhet.

5 juni.
Nr. 3.

Beskikkelsen gjelder for 6 år, dog således at etter 3 års forløp uttrer et medlem efter loddrekning og senere henholdsvis to og et medlem hvert tredje år.

For medlemmene beskikker departementet varamenn i fornøden utstrekning.

Kommisjonen velger selv sin formann. Forat den skal være beslutningsdyktig, må minst 2 medlemmer være tilstede. Møter bare 2 medlemmer, skal i tilfelle stemmelikhet formannens stemme gjøre utslaget, eller hvis formannen ikke er tilstede, den som loddrekning viser. Avgjørelser av større betydning og som tåler utsettelse, skal utstå til kommisjonen er fulltallig.

Ved utførelsen av hvervet har medlemmene å rette sig efter den instruks som departementet gir. De tilstås en passende godtgjørelse og i tilfelle av reiser skyssgodtgjørelse som for offentlige tjenestemenn bestemt; disse utgifter utres av statskassen.

Ethvert asyl kan inspiseres av overlægen for sinnssykevesenet.

For øvrig kan Kongen, når han finner det nødvendig, bestemme, at ethvert asyl undersøkes av personer som er opnevnt til det.

II. *Utgiftene ved behandling og forpleining av sinnssyke.*

§ 3. Forsåvidt en sinnssyks tilstand krever en fra sedvanlig forsorg særegen behandling eller forpleining og han ikke selv har evne til helt eller delvis å bære omkostningene ved behandlingen og forpleiningen, skal disse utres av den by (kjøpstad eller ladested med eget formannskap) som er den sykes hjemstavnskommune, og for landdistriktenes vedkommende av den fylkeskommune, hvor hjemstavnskommunen ligger.

Kommunen får fire tiendedeler av omkostningene godtgjort av statskassen ved å sende inn til det departement under hvilket medisinalvesenet hører de attesterte oppgaver og øvrige legitimasjoner, som departementet krever. Av de seks tiendedeler, som påhviler fylkeskommunen, kan efter beslutning av fylkestinget inntil halvdelen overføres på hjemstavns herredskasse.

5 juni. § 4. Er det ikke på det rene, hvor den sinnssyke har
Nr. 3. hjemstavn, når der blir spørsmål om utredelse av omkostningene, skal den fylkes- eller bykommune, hvor den syke opholdt sig på det tidspunkt den særegne behandling begynte, utre omkostningene, inntil hjemstavns spørsmålet er avgjort.

Er i en fylkes- eller bykommune, hvor den sinnssyke tidligere har opholdt sig, trangen til særegen behandling ved forsømmelighet ikke avhjulpet, påhviler dog plikten denne kommune.

Utgiftene kan derefter kreves erstattet overensstemmende med § 3. I sådanne tilfelle optas hjemstavnsforklaring av oppholdsstedets fattigvesen.

§ 5. Hvis hjemstavnskommunen ikke kan opplyses uten at det skyldes forsømmelighet fra fattigvesenets side eller hvis den sinnssyke ikke har norsk statsborgerrett eller norsk innfødsrett, utrer statskassen omkostningene i sin helhet.

§ 6. Omkostninger som omhandlet i foranstående paragrafer anses ikke som fattighjelp.

Hvis den sinnssyke ikke har norsk statsborgerrett eller norsk innfødsrett, skal dog omkostningene regnes som fattigunderstøttelse overensstemmende med de for fattigvesenet gjeldende bestemmelser. Dette gjelder ikke omkostninger ved foranstaltninger som vesentlig i samfundets interesse er truffet overfor sinnssyk, som er erklært farlig for den offentlige sikkerhet, når den sinnssykes hjemland viser gjensidighet.

§ 7. Omkostninger ved den sinnssykes behandling for andre sykdommer, som ikke står i direkte sammenheng med eller er forvoldt ved sinnssykdommen, omfattes, likeså litt som utgiftene ved hans begravelse, av bestemmelsene i denne lov.

§ 8. Tvist om hvor en sinnssyk som i denne lov omhandlet har hjemstavn og om hvor han skal anses å ha oppholdssted efter § 4 samt tvist i anledning av bestemmelsene i § 5 avgjøres på samme måte som tvistigheter ifølge lov om fattigvesenet.

På samme måte avgjøres tvist mellom asyl og andre anstalter, som drives for statens, kommunes eller offentlig stiftelses regning på den ene side og stat eller kommune på den annen side, om hvem der skal utre omkostningene ved forpleining i anstalten av en sinnssyk som i denne lov omhandlet.

§ 9. Undersøkelsen av, om en ubemidlet sinnssyk trenger særegen behandling eller forpleinig efter § 3 skal i alle tvilsomme tilfelle utføres av fylkeslægen.

I de fylker, hvor der ikke er fylkeslæge, utføres undersøkelsen av en læge, som for hvert fylke er antatt av fylkesmannen med medisinalstyrelsens godkjennelse. For reiser til-

kommer der ham skyssgodtgjørelse av statskassen, mens hans 5 juni.
øvrige godtgjørelse bestemmes og utres av den fylkeskom- Nr. 3.
mune, hvor han er ansatt, og av dennes bykommuner.

§ 10. Om en sinnssyk skal forpleies med offentlig bidrag efter § 3, avgjøres i hvert enkelt tilfelle på grunnlag av innhentede opplysninger av fylkesmannen i det fylke, hvor den syke opholdt sig på det tidspunkt den særegne behandling begynte.

Avgjørelsen kan omgjøres av departementet.

§ 11. Kurpenger og godtgjørelse for beklædning for sinnssyke, som forpleies med offentlig bidrag i asyler og andre anstalter, som drives for kommunal eller privat regning, skal godkjennes av departementet. Dette kan sette begrensning opad av statens refusjonsandel, jfr. § 3.

Departementet kan i den anledning kreve sig forelagt regnskaper og andre opplysninger om anstaltens drift.

§ 12. Omkostninger ved behandling og forpleining efter § 3 kan inntil der er gått 10 år fra de blev utredet, kreves erstattet helt eller delvis av den sinnssykes egne midler, for såvidt det skulde vise sig, at hans økonomiske stilling er vesentlig bedre enn før antatt, eller av arv, som er tilfalt ham, eller av hans dødsbo.

Omkostninger ved sinnssyk som er erklært farlig for den offentlige sikkerhet, kan dog ikke kreves erstattet, medmindre de efter § 6, annet ledd, regnes som fattigunderstøttelse.

§ 13. Om der skal kreves ersatning efter foranstående paragraf, avgjøres i hvert enkelt tilfelle på grunnlag av innhentede opplysninger av fylkesmannen i det fylke, hvor den sinnssykes hjemstavnskommune ligger.

Er det ikke på det rene, hvor den sinnssyke har hjemstavn eller er han hjemstavnsløs, treffes avgjørelsen av fylkesmannen i det fylke, hvor den sinnssyke opholdt sig, da den særegne behandling begynte.

Krav på erstatning skal ikke fremsettes i så stor utstrekning, at det må antas å ville virke uheldig på den sykes tilstand, eller at han, om der er mulighet for bedring eller helbredelse, eller hans ektefelle eller barn vil få vesentlig dårligere kår.

Fylkesmannens avgjørelse kan omgjøres av departementet.

§ 14. De nærmere forskrifter som måtte kreves, utferdiges av departementet, derunder om adgangen til å overflytte en sinnssyk, som er anbragt i privat forpleining.

III. Lovens ikrafttreden.

§ 15. Denne lov trer i kraft 1. juli 1925.

Fra samme tid opheves lov av 24 mai 1902 og lov av 27 juni 1891 om forandring i og tillegg til sinnssykeloven av

5 juni. 17 august 1848 samt enhver bestemmelse i fattiglovgivningen Nr. 3. som strider mot denne lov.

§ 16. Forsåvidt angår det økonomiske forhold mellem kommuner, som ved lovens ikrafttreden bidrar til omkostningene ved forpleining av en sinnssyk som i denne lov omhandlet, settes dog loven først i kraft fra 1 juli 1926.

§ 17. De nu beskikkede kontrollkommissærer fortsetter for den tid, deres beskikkelse varer, og departementet kan i overgangstiden såvidt fornødent treffe bestemmelse om kommisjonens sammensetning.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 5 juni 1925.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

H. S. Fürst.

5 juni. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes:

- I. I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 meddeles approbasjon på vedtak av herredsstyret for Sørfold herred, Nordland fylke, i møte 1 oktober 1924 om nye almindelige helseforskrifter og forskrift om meldeplikt ved tuberkuløse sykes flytning.
- II. De ved kongelig resolusjon av 13 mars 1880 approberte almindelige helseforskrifter for Folden herred — forsåvidt angår Sørfold herred — samt det ved resolusjon av 23 oktober 1914 approberte tillegg for Sørfold herred om renhold i butikker m. v. opheves fra den tid de nye forskrifter trer i kraft.

De i post I omhandlede helseforskrifter m. v. er sålydende:

§ 1. Herredet skal til enhver tid være inndelt i helsekretser med hver sin tilsynsmann, valgt blandt helserådets medlemmer. Tilsynsmennene skal i hver sin krets føre tilsyn med overholdelsen av helseforskriftene. Tilsynsmennene velges i første helserådsmøte efter nyvalgt herredsstyre og fungerer til næste herredsstyrevalg.

Bygningsvesen.

§ 2.

- a. Ved opførelse eller flytning av beboelseshus skal matjorden føres bort og undervannet bortskaffes ved avgrøftning.

5 juni.

- b. Huset skal hvile på gråsten- eller betongmur som ingensteds skal være lavere enn 30 cm. Den skal være forsvarlig tettet og forsynt med minst to trekkhull, såfremt der ikke er kjeller. Kjeller skal være forsynt med vinduer eller glugger så der blir tilstrekkelig ventilasjon. Såvidt mulig avhell fra byggetomten til alle sider.
- c. Beboelsesrum skal være minst 2,25 m. høie og forsynt med minst et opslagsvindu. I beboelsesrum hvor der ikke er opslagsvindu, skal dette skaffes innen 6 måneder efter at disse forskrifter er trådt i kraft. På loftet skal høiden ved raften være minst 1,25 m.
- d. Gulvet i nederste stokkverk skal være dobbelt og forsynt med hensiktsmessig tørr fyll.
- e. Ved opførelse eller flytning av beboelsesrum er det ønskelig at kokeovn ikke anbringes i beboelsesrum. I beboelsesrum hvor kokeovn anbringes skal der også anbringes trekkventil i pipen til bortledning av dampen. Hvor der allerede er kokeovn i beboelsesrum og hvor der er loddpipe, skal trekkventil anbringes innen 6 måneder efter disse bestemmelsers ikrafttreden.
- f. Helserådet kan forby beboelse av hus eller værelse som det, fordi disse forskrifter ikke er overholdt, eller av annen grunn, måtte finne skadelig for sundheten.
- g. Når nogen akter å opføre eller å flytte husbygning, er han pliktig til å melde dette til helserådets tilsynsmann i vedkommende krets, og denne er forpliktet til å gjøre ham bekjent med disse forskrifter.
- h. Soverum. Ethvert soverum skal være så stort at der på hvert individ faller minst 10 m.³ luft. Vindusflaten må utgjøre minst 1/10 av gulvflaten. Et av vinduene må såvidt mulig anbringes sådan at rummet får enten formiddagssol eller ettermiddagssol. Et av vinduene må være opslagsvindu.
- i. Hester, kreaturer, griser og høns må ikke ha tilhold i våningshus.

Forsamlingslokaler.

§ 3. Hvor flere personer er forsamlet til fest eller på annen måte i offentlig lokale, påhviler det den som fører opsyn med lokalet til enhver tid å sørge for tilstrekkelig god luft.

Belysning.

§ 4.

- a. Ethvert hus skal ha minst en lampe. Der påhviler husfaren eller husmoren å sørge for tilstrekkelig lys ved lesning eller annet arbeide.

- 5 juni. b. På skolen påhviler det lærere eller lærerinner å påse at der er tilstrekkelig lys under elevenes arbeide.
- c. I forsamlingslokaler påhviler det den som fører opsyn med lokalet å sørge for at der er tilstrekkelig lys under arbeidet.

Avfallsstoffer.

§ 5. Priveter. Ethvert beboelseshus skal ha et privet med et avlukke for hver 15de beboer. Til hvert forsamlingshus, fabrikk eller annet hus hvor flere mennesker samles, skal der høre privet og urinsted.

Ethvert privet skal være forsynt med tett lokk. Privetet skal være således beliggende at stank ikke kan nå inn i beboelsesrum eller rum hvor matvarer eller næringsmidler oppbevares eller tilberedes. Det skal være fjernet minst 10 m. fra våningshus og stabbur og skal ikke ha avsig til våningshus, matbod, brønn, elv eller bekk, hvorfra husholdnings- eller drikkevann tas, eller til offentlig vei. Privetet skal tømmes saa ofte at overfylning ikke finner sted, og der skal ved hensiktsmessige strømmidler sørges for at der ikke oppstår stank.

§ 6. Gjødsl, søppel eller avfall fra husholdningen må ikke henkastes nærmere våningshus, stabbur, brønn eller annet sted hvorfra drikke- eller husholdningsvann tas end 10 m. og ikke henlegges sådan at det ved stank eller på annen vis er til ulempe for naboen.

§ 7. Fjøs, stall eller grisebinge må ikke anbringes nærmere våningshus, stabbur, brønn eller annet sted hvorfra drikke- og husholdningsvann tas enn 10 m.

§ 8. Døde dyr o. l. skal nedgraves i en dybde av minst 1,50 m. og således at der ikke skjer tilsig til drikkevann for mennesker eller dyr.

Drikke- og husholdningsvann.

§ 9.

- a. I brønn hvor drikke- og husholdningsvann tas, må ikke foretas vask eller annet hvorved brønnvannet kan forurennes. Det samme gjelder bekk eller elv, hvis ikke forurensningen foretas nedenfor det sted hvor vannet tas.
- b. Brønn, bekk eller elv hvorfra drikke- eller husholdningsvann tas, må ligge minst 10 m. fra offentlig vei.
- c. Brønnen skal være overbygget med tak som skråner på to sider. Taket skal rake minst 15 cm. utenfor veggene som skal være minst 60 cm. høie. Brønninntaket skal være i det skrånende tak og forsynt med dør som er tett. Vannet skal tas med egen bøtte, som henger inne i

brønnen og ikke anvendes til annet. Grunnen skal så- 5 juni.
vidt mulig helle fra brønnen til alle sider.

- d. Vann fra brønn, bekk eller elv som er eller kan tenkes å være smitteførende, eller på annen måte sundhetsfarlig, kan av helserådet nektes brukt som husholdnings- eller drikkevann, og brønn kan i sådanne tilfelle forlanges gjenkastet.

Renhold i butikker og lagerrum.

§ 10.

- a. I utsalgsrum og lagerrum for varer og fødemidler må disse efter sin beskaffenhet opbevares i lukkede, rene kar og esker, skuffer, kasser og hyller for å bevares best mulig og ikke bli forurenset av smuss og støv, dårlig luft o.s.v. Rent papir skal brukes til innpakning. Brukte aviser som innpakningspapir av matvarer er forbudt.
- b. Utsalgsrummenes gulv, benker og disker vaskes minst to ganger ukentlig. Støv avtørres av vegger, kar og hyller og de forskjellige løse gjenstander i disse med kost, tørr eller fuktig klut efter gjenstandenes beskaffenhet minst en gang månedlig om vinteren og to ganger månedlig om sommeren. Tørr feining av gulvene er forbudt.
- c. Lagerrummene rengjøres såvidt mulig minst en gang månedlig.
- d. Spytning på gulvene er forbudt. Plakater med forbud mot spytning på gulvene skal opslås i hvert rum. Hvert rum skal være forsynt med tilstrekkelig antall spyttebakker, som skal være omtrent halvfylt med sagmugg, torvstrø, ener eller bar og rengjøres daglig med kokhett vann.
- e. Det er forbudt å bruke utsalgsdisken og kasser hvori matvarer opbevares som sitteplass.
- f. Utenfor inngangsdøren skal fotskraper være anbragt.

Næringsmidler.

§ 11.

- a. Til bruk for mennesker må der ikke falbys, selges eller på annen måte overdras bedervede eller sundhetskadelige nærings- eller nydelsesmidler og heller ikke bruksgjenstander, som kan være skadelige for sundheten derved at de inneholder giftige bestandeler.
- b. Det er forbudt å selge nærings- eller nydelsesmidler som er tilsatt noget stoff, som av helserådet anses skadelig for sundheten eller som er skikket til å skjule, at vedkommende vare er bedervet.

- 5 juni.
- c. Inntil de pågjeldende mangler er rettet, kan helserådet forby at der blir solgt nærings- og nydelsesmidler som kommer fra eller falholdes på steder, hvor der ikke blir iaktatt den tilbørlige renslighet med varenes tilvirkning, behandling, opbevaring eller forsendelse.
 - d. Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de fornødne prøver, som eieren dog kan kreve betalt efter almindelig pris, hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn overfor vedkommende vare. Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- og nydelsesmidler som er kommet fra eller selges fra steder, hvor der forekommer tilfelle, eller finnes nogen bacilleutskiller av farlig smittsom sykdom, som kan utbres med varene.
 - e. Hvor det er nødvendig kan helserådets ordfører skride inn på helserådets vegne, men han må snarest mulig forelegge saken for helserådet. Dette kan beslutte at varer, som finnes skadelige, skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkommende selgers bekostning.

Fjøs- og melkestell.

§ 12.

- a. Fjøs skal være lyse. De skal holdes rene og vel luftet. Storrensjøring minst én gang om året: Vaskning av gulv, vegger, tak og alt inventar med grønnsåpe og varmt vann og utluftning med gjennemtrenk i flere dager.
- b. Kjørene skal holdes rene.
- c. Melkekar og melk må behandles med den største renslighet.
- d. I ethvert fjøs skal der være en vaskevannsstol med vaskefat, såpe og rent håndklæ.
- e. Den som melker skal være iført rent, hvitt armforklæ og skal før melkningen såpevaske sine hender og vaske eller tørre av koens jur og spener med en ren, hvit klut. Melken må snarest bringes ut av fjøset.
- f. Melk må ikke opbevares i beboelsesrum. Kan dette ikke undgås, må de kar hvori den opbevares, være tildekket. Under ingen omstendigheter må dog melk opbevares i soverum eller i rum, hvor syke opholder sig.
- g. Ved sykdom blandt besetning eller mistanke om smittsom sykdom i husstand skal alt salg av melk stanses, og forholdet meldes til nærmestboende helserådsmedlem, som nærmere skal undersøke saken og gjøre innberetning herom til helserådets ordfører.

Bedrifter.

5 juni.

§ 13. Aktes bedrift satt i gang som ved stank eller giftige gassarter kan tenkes å forurense luften eller som det på annen måte kan være å frykte for kan bli til skade for arbeidernes eller naboenes sundhet, skal planen på forhånd forelegges helserådet og vedkommende skal være forpliktet til både ved anlegget og driften å rette sig efter de bestemmelser helserådet måtte fatte til hindring eller fjernelse av sanitære misligheter. Bedrifter av dette slags er underkastet helserådets tilsyn og vedkommende er til enhver tid pliktig til å rette sig efter de bestemmelser som helserådet måtte fatte til hindring eller fjernelse av sanitære misligheter.

Smittsomme sykdommer.

§ 14. Opstår i nogen del av herredet sykdomstilfelle som kan befryktes å være av smittsom art, skal anmeldelse herom straks skje muntlig eller skriftlig til helserådets ordfører.

§ 15. Når tuberkuløse skifter bopel, skal den hvorfra den syke flytter straks melde flytningen til helserådets ordfører.

§ 16. Elever av offentlig skole som læreren har grunn til å anta er angrepet av utøi, kan av denne forbys adgang til skolen. Elever som antas å lide av smittsom sykdom, skal av læreren forbys adgang til skolen til sykdommens art ved lægeattest er bragt på det rene.

§ 17.

a. Gang-, senklær og andre gjenstander som har vært benyttet av personer som har lidt av smittsom sykdom eller henstått i rum hvor disse personer har opholdt sig, må ikke avhendes eller overlates andre til bruk, forinnten de er rensset efter helserådets nærmere bestemmelse.

b. Rum hvor personer lidende av smittsom sykdom har opholdt sig, skal ogsaa renses efter helserådets anvisning.

§ 18. Lokaler som benyttes av et større antall mennesker såsom forsamlingshus, utsalgsteder, verksteder, arbeidsrum, bevertnings- og losjijhus skal være forsynt med tilstrekkelig antall spyttbakker som daglig må tømmes og renses.

Almindelige bestemmelser.

§ 19. Eiøre eller leiere er som sådanne ansvarlige for at alle de plikter opfyilles som påbys i disse helseforskrifter og skal ikke kunne undskylde sig med forsømmelse fra sine folks side.

§ 20. De av helserådet ansatte tilsynsmenn skal påse at disse forskrifter overholdes og i fornødent fall melde overtredelser til helserådets ordfører, som på helserådets vegne skal besørge overtredelsene påtalt.

5 juni. § 21. Overtredelse av disse forskrifter straffes efter den til enhver tid gjeldende straffelovgivning.

§ 22. Avvikelser fra disse forskrifter kan finne sted når helserådet finner det hensigtsmessig.

5 juni. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet, hvorved der i henhold til den ved Regjeringens resolusjon av 11 desember 1924 gitte bemyndigelse meddeles approbasjon på følgende av Sarpsborg bystyre i møte den 19 mai 1925 vedtatte tilleggsbestemmelse til bygningslovens § 24 for Sarpsborg by:

Bygninger tillates opført med hule vegger når bygningskommisjonen finner veggens konstruksjon tilfredsstillende på følgende betingelser:

1. Veggene opføres av minst 2 lag $\frac{3}{4}$ " panel og 2 lag papp innvendig samt 1 lag $\frac{7}{8}$ " og 1 lag $\frac{3}{4}$ " panel med 2 lag papp utvendig. Panelene må krysslegges.
2. Alle stendere, skråbånd og losholter så vel i ytre som i indre vegger av bindingsverk gis samme bredde og avplaneres på de mot panelingene vendende flater.
3. Feltene i bindingsverket må ikke gjøres over 1,5 m. brede (eller 2 m. hvis der er skråbånd i feltet) og i vertikal retning deles i felter på ikke over 1 m.s høide med losholter av forsvarlig tykkelse.
4. Brandmur må ikke opføres langs hule vegger eller med hulrum mellom brandmur og panel.
5. Bygningen må ha en avstand til nabogrunn av minst 5 m.

Utgeber: Byråchef Young.